

การแสดงความรู้ในรูปของกฎในระบบผู้เชี่ยวชาญ

Rules-based representation in expert systems

บุญเจริญ ศิริเนาวกุล

ประเสริฐ กัณฑ์มนต์

ห้องปฏิบัติการระบบผู้เชี่ยวชาญและระบบปัญญาประดิษฐ์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

บทคัดย่อ

การแสดงความรู้ในระบบผู้เชี่ยวชาญมีอยู่หลายวิธี การแสดงความรู้ในรูปแบบของกฎเป็นวิธีการอย่างหนึ่งที่ใช้ได้ดีกับระบบผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานในแง่ของการให้คำปรึกษาและสามารถนำไปประยุกต์ใช้งานได้อย่างกว้างขวาง บทความนี้จะนำเสนอเกี่ยวกับวิธีเทคนิคบางอย่างที่ใช้ในการแสดงความรู้ในรูปแบบของกฎโดยอาศัยตัวอย่างการให้คำปรึกษากับตากลองมือใหม่

Abstract

There are many methodes used in representing knowledge in expert systems. Rule-based-representation is one of those which is good and worldwide applicable for the consultation problem. This paper presents some methodological techniques for rule-based representation with the application of 'new photographer guide.'

บทนำ

การแสดงความรู้ (knowledge representation) เป็นขบวนการหนึ่งของวิศวกรรมความรู้ (knowledge engineering) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับรู้ การแสดง และการใช้ความรู้ โดยตัวของระบบผู้เชี่ยวชาญ (expert system) ถ้าหากขาดวิศวกรรมความรู้แล้วระบบผู้เชี่ยวชาญนั้นก็ไม่สามารถที่จะนำมาใช้ประโยชน์อะไรได้เลย ดังนั้นในระบบผู้เชี่ยวชาญหนึ่ง ๆ จำเป็นต้องมีความรู้ (knowledge) ด้วย การแสดงความรู้ก็คือการสร้างความรู้ให้กับระบบผู้เชี่ยวชาญและการแสดงความรู้ในรูปของกฎก็เป็นวิธีหนึ่งที่ใช้ในการสร้างความรู้ให้กับผู้เชี่ยวชาญ

1. วิธีการสร้างความรู้ด้วยกฎ

หลักของการแสดงความรู้ด้วยกฎมีวิธีการง่าย ๆ คือพิจารณาจากประโยคของ If...Then... ประโยคที่ตามหลัง If จะต้องเป็นเงื่อนไขและประโยคที่ตามหลัง Then จะต้องเป็นการสรุป เช่นในการถายรูปปลาหากว่าเงื่อนไขของแสงแคคมีคเราต้องใช้แฟลช การแสดงความรู้ด้วยกฎนั้นจะสามารถแสดงได้ดังนี้

If แสงแคคมีค

Then ใช้แฟลช

จากตัวอย่างข้างบนจะเห็นว่าแสงแคคมีคเป็นเงื่อนไข และการใช้แฟลชเป็นข้อสรุป วิธีที่แสดงข้างบนอาจจะเขียนได้อีกแบบหนึ่งเป็น

If เงื่อนไขของแสง = มีค

Then ใช้แฟลช

- การใช้ประโยคหลัง If

ในที่นี้ เงื่อนไขของแสง = มีค เป็นการแสดงเงื่อนไขและใช้แฟลชเป็นการสรุป ถ้าพิจารณาแล้วจะเห็นว่าตัวอย่างแรกและตัวอย่างที่ 2 นั้นมีส่วนเหมือนกันโดยตัวอย่างแรกจะมีความหมายเช่นเดียวกับ

If แสงแคคมีค = ใช่

Then ใช้แฟลช

ในการทำงานที่เป็นรูปธรรมของระบบผู้เชี่ยวชาญ การแสดงเงื่อนไขของคองมี = หรือ is เป็นตัวกำหนดเสมอ แต่ในบางกรณีจะละเครื่องหมาย = ไว้ เพื่อให้สะดวกต่อการแสดงความรู้ (representing

knowledge) สำหรับกรณีที่จะละเครื่องหมาย = ใคั้น ประโยคเงื่อนไขจะต้องมีความหมาย = yes เท่านั้น เช่น

if สัตว์ จะหมายความว่า if สัตว์ = ใช่ (yes)
 if นก " if นก = ใช่ (yes)
 if ถ่ายรูป " if ถ่ายรูป = ใช่ (yes)

สำหรับในกรณีที่ใช้ is นั้นจะใช้ในกรณีของ is known หรือ is unknown ในกรณีของระบบผู้เชี่ยวชาญที่คั้นนั้น ระบบนี้จะต้องสามารถใส่ความรู้ในกรณี is known และ is unknown ได้ด้วย การใช้ is known และ is unknown เช่น

if เงื่อนไขของแสง is known
 Then รู้ความเร็วหน้ากล้อง
 if เงื่อนไขของแสง is unknown
 Then ไม่รู้ความเร็วหน้ากล้อง

- การใช้ประโยคหลัง Then

ในส่วนของประโยคสรุปที่ตามหลัง Then ก็มีความหมายเช่นเดียวกับการใช้ประโยคตามหลัง if คือ Then ใช่แฟลช จะมีความหมายว่า Then ใช่แฟลช = ใช่ (yes) การใช้ is known และ is unknown ก็เช่นเดียวกัน

- การรวบรวมกฎหลายข้อเข้าด้วยกัน

สำหรับกรณีที่มีกฎมากกว่า 2 กฎ ที่สามารถรวมกันได้ จะนำมารวมกันโดยใช้ and หรือ or มาช่วยได้ดังนี้

if เงื่อนไขของแสง = ja
 Then รู้ความเร็วหน้ากล้อง (อาจจะไม่จริงในแง่ความเป็นจริง)

และ if asa is know
 Then รู้ความเร็วหน้ากล้อง

เราจะรวมกันได้เป็น

if เงื่อนไขของแสง = ja or
 asa is known

Then รู้ความเร็วหน้ากล้อง
 แต่ดำเนินการนี้ของ and เช่น
 if เงื่อนไขของแสง = จ้า and
 asa is known
 Then รู้ความเร็วหน้ากล้อง

จะมีความหมายว่า เงื่อนไขของแสงต้องจ้าและรูค่าของ ASA จึงจะรู้ความเร็วหน้ากล้อง
 เกี่ยวกับการแสดงความรู้ในรูปของกฎยังมีอีก 2 ลักษณะ คือการแสดงความรู้โดยอาศัยตาราง
 (lookup table) และการแสดงความรู้โดยอาศัยตัวแปรซึ่งจะกล่าวในหัวข้อที่ 4 การใช้ตัวแปร

2. การตั้งคำถาม

การตั้งคำถามเป็นขบวนการหนึ่งที่ทำให้ระบบผู้เชี่ยวชาญได้ข้อมูลจากผู้ใช้ (USER) เพื่อจะ
 ให้นำข้อมูลนี้มาวิเคราะห์ให้คำปรึกษา ถ้าหากระบบผู้เชี่ยวชาญมีความรู้แต่ไม่ทราบว่าผู้ใช้ต้องการรู้อะไร
 ระบบผู้เชี่ยวชาญนั้นก็ไม่สามารถให้คำปรึกษากับผู้ใช้ได้ ดังนั้นการตั้งคำถามจึงเป็นขบวนการที่จำเป็นอัน
 หนึ่งในการสื่อสารกับผู้ใช้ โครงสร้างของการตั้งคำถามต้องมีตัวแปรเข้ามาเกี่ยวข้องและประโยคแสดง
 คำถามในตัวอย่างเกี่ยวกับการถ่ายรูปตามหัวข้อ 1 จะตั้งเป็นคำถามตัวอย่างได้ คือ

question (light-condition) = ' เงื่อนไขของแสงแคคเป็นอย่างไรครับ ?'
 question (asa) = ' ฟิล์มที่คุณใช้มี ASA เท่าไรครับ?'

ถ้าคำตอบในคำถามแรกเป็น bright-sun ดังนั้น คุณจะได้ค่า (Value) ของ light-
 condition เป็น bright-sun หรือคำตอบของ asa = 100 ค่าของ asa จะเท่ากับ 100 เป็นต้น

ในการตอบคำถามผู้ใช้จะต้องตอบคำถามตามที่มีอยู่ในระบบผู้เชี่ยวชาญที่ไ้มีการใส่ความรู้ไป
 แล้วถ้าหากว่าผู้ใช้ตอบคำถามแล้วค่า (Value) ที่ได้ไม่มีในระบบความรู้ ระบบความรู้นั้นก็ไม่สามารถให้
 คำปรึกษาได้เช่นกัน สมมุติว่าในระบบความรู้มีความรู้ดังนี้

1: If light-condition = bright-sun

Then...

2: If light-condition = dark

Then...

3: If light-condition = soft-shadow

Then...

คำตอบที่ผู้ใช้ต้องตอบเกี่ยวกับ light-condition ในคำถามข้างบนจะตอบได้เพียง 3 ลักษณะเท่านั้น คือ bright-sun หรือ dark หรือ soft-shadow (จากกฎทั้ง 3 ข้อ)

ในกรณีของ is known และ is unknown ก็เช่นกัน ถ้าหากในระบบผู้เชี่ยวชาญไม่มีกฎที่กล่าวถึง is known และ is unknown แล้วผู้ใช้ก็ไม่สามารถตอบคำถามนี้ได้เช่นกัน ดังนั้นเพื่อเป็นการป้องกันการผิดพลาดเกี่ยวกับคำตอบที่อาจจะเกิดขึ้นในการตั้งคำถามจึงควรจะต้องตั้งเป็น

question (light-condition) = 'เงื่อนไขของแสงแดดเป็นอย่างไรครับ ?
(bright-sun, dark, soft-shadow) '.

ซึ่งจะทำให้ผู้ใช้ได้รู้ว่าคำตอบที่ควรจะต้องตอบคืออะไร

3. เป้าหมาย (goal) และเครื่องอนุมาน (inference engine)

ระบบผู้เชี่ยวชาญระบบหนึ่งจะไม่สามารถจะเป็นระบบที่สมบูรณ์ได้ถ้าหากว่าระบบผู้เชี่ยวชาญนั้นไม่มีเป้าหมายในการแสดงความรู้ ความรู้นั้นจะต้องมีเป้าหมายด้วย การตั้งเป้าหมายมีโครงสร้างดังนี้

goal = expression ตัวอย่างคือ goal = advice.

goal = list ตัวอย่างคือ goal = (aperture, shutter speed).

ในกรณีแรกมีเป้าหมายเพียงเป้าหมายเดียวสำหรับในกรณีที่ 2 มี 2 เป้าหมาย การที่จะกำหนดค่าของ Expression และ list สำหรับ goal นั้น เราจะต้องคำนึงถึงเครื่องอนุมาน (inference engine) ด้วย ในการกำหนด goal หนึ่ง ๆ เครื่องอนุมานจะมีหลักการทำงานคราว ๆ ดังนี้

3.1 เมื่อกำหนดค่าของ goal แล้ว เช่น goal = advice เครื่องอนุมานจะกำหนดค่าว่า

advice เป็นค่า (value) ที่จะแสดงค่าปรึกษา

3.2 เครื่องอนุมานจะหาค่าของ advice จากคลังความรู้ (cache) และฐานความรู้ ในระบบผู้เชี่ยวชาญ

3.3 การค้นหาค่านี้จะเวียนตามหัวข้อ 3.2 จนกว่าจะพบค่าของ advice
ตัวอย่าง 1 ในกรณีของการถ่ายรูปรูปถาวรระบบผู้เชี่ยวชาญมีความรู้ดังนี้

goal = advice

1. if light-condition = bright-sun and

asa = 100

then advice = ' aperture = f11 and

shutter-speed = 125'.

2. if light-condition = soft-shadow and

asa = 100

then advice = ' aperture = f8 and

shutter-speed = 125'.

3. if light-condition = bright-sun and

asa = 200

then advice = ' aperture = f10 and

shutter-speed = 125'.

4. if light-condition = soft-shadow and

asa = 200

then advice = ' aperture = f8 and

shutter-speed = 125'.

question (light-condition) = ' What is the condition of light ?

(bright-sun, soft-shadow)

question (asa) = ' What is the film speed ?

(100, 200)'

เมื่อ RUN โปรแกรมเครื่องหมายอนุมาณจะมากู้ค่าของ goal ในที่นี้ goal = advice ดังนั้นเครื่องหมายอนุมาณจะความหาค่าของ advice โดยการสำรวจกฎข้อต่าง ๆ เมื่อมาเจอกฎข้อ 1: advice = 'aperture = f11 and shutter-speed = 125' กฎข้อ 1: จะเป็นจริงใ้คือเมื่อค่าของ light-condition = bright-sun และ asa = 100 ดังนั้นเครื่องอนุมาณจะหาค่าของ light-condition ก่อนโดยการสำรวจค่าของ light-condition จากคลังความรู้เพราะว่าระบบผู้เชี่ยวชาญนี้เพิ่งทำงาน จึงไม่มีค่าของ light-condition เก็บอยู่ในคลังความรู้ เครื่องอนุมาณออกมาหาค่าของ light-condition ที่ระบบผู้เชี่ยวชาญใหม่ (โปรแกรมที่แสดงไว้) ก็จะพบ light-condition อยู่ที่คำถาม

question (light-condition) = 'What is the condition of light ?

(bright-sun, soft-shadow) '.

ดังนั้นคำถาม

What is the condition of light จะปรากฏ

(bright-sun, soft-shadow)'

บ่นจบ ถ้าผู้ใช้ตอบว่า soft-shadow ค่าของ light-condition ที่เท่ากับ soft-shadow จะถูกนำไปเก็บไว้ในคลังความรู้แล้ว เครื่องอนุมาณจะกลับไปตรวจที่กฎข้อ 1: ใหม่ ปรากฏว่า ข้อ 1 ผิด เพราะ light-condition ไม่เท่ากับ soft-shadow เมื่อมาเจอข้อ 2 : ถูก เพราะค่าของ light-condition เหมือนกัน

เพื่อที่จะหาค่าของ advice (เพราะ goal = advice) เราต้องรู้ค่าของ asa ตามกฎข้อที่ 2: และโดยวิธีเดียวกันกับค่าของ light-condition คำถามเกี่ยวกับค่าของ asa จะปรากฏบ่นจบคอมพิวเตอร์เพื่อที่จะหาคำตอบจากผู้ใช้ ถ้าหากว่าผู้ใช้ตอบค่า asa = 200 กฎข้อ 2: ผิด ข้อ 3: ก็ผิดเช่นกัน และข้อ 4: ถูกต้อง

ดังนั้นค่าของ advice = 'aperture = f8 and

shutter-speed = 250'.

ซึ่งค่านี้จะปรากฏบ่นจบให้ผู้ผู้ใช้ได้เห็น

4. การใช้ตัวแปร

จากตัวอย่างที่ 1 ในหัวข้อ 3 ถ้านำตัวแปรและตาราง (lookup table) เข้ามาใช้จะทำให้ระบบผู้เชี่ยวชาญมีความสั้นมาก ข้อให้สังเกตจากตัวอย่าง 2 นี้

ตัวอย่างที่ 2

```

goal = advice
advice (x,y)
advice (100, bright-sun) = 'aperture = f11 and shutter-speed = 125'.
advice (100, soft-shadow) = 'aperture = f8 and shutter-speed = 125'.
advice (200, bright-sun) = 'aperture = f16 and shutter-speed = 120'.
advice (200, soft-shadow) = 'aperture = f16 and shutter-speed = 120'.
1: if asa = x and
    light-condition = y and
    advice (x,y) = Z
    then advice = Z.

```

ข้อสังเกต คือค่า asa ถูกแทนด้วย x ค่า light-condition ถูกแทนด้วย y และค่า z จะแทนค่าทั้งหมดของคำตอบและควัญกฎเพียงข้อเดียวก็สามารถเป็นระบบผู้เชี่ยวชาญขนาดย่อย ๆ ได้ สำหรับวิธีการแทนค่าของชุด advice เราเรียกว่าตาราง (lookup table).

5. สรุป

ระบบผู้เชี่ยวชาญที่กล่าวมาข้างต้น ผู้เขียนได้ทำการเขียนและมีการตรวจสอบคำตอบ ผลที่แสดงให้เห็นข้างล่างเป็นตัวอย่างของระบบผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการถ่ายรูป

หนังสืออ้างอิง

1. Paul Harmon and David King , 'Artificial intelligence in Business EXPERT SYSTEM', John Willey & son, INC, New York, 1985
2. Donald A. Waterman , 'A Guide to Expert System' , Addison-Wesley Publishing Company, California, 1986
3. Booncharaen Sirinaovakul , 'New photographer guide' , Unpublished report, Wichita state University, Kansas, 1986
4. R.M. Weischedel, "Knowledge Representation and Natural Language Processing", Proceeding of the IEEE, Vol.74, No.7, NY, July 1986
5. J. Slocum, "Machine Translation: An American Perspective", Proceeding of the IEEE, Vol.74, No.7, NY, July 1986
6. M. Nagao, J-I. Tsujii, and J-I. Nakamura, "Machine Translation from Japanese into English", Proceeding of the IEEE, Vol.74, No.7, NY, July 1986
7. G. Guida and G. Mauri, "Evaluation of Natural Language Processing Systems: Issues and Approaches", Proceeding of the IEEE, Vol.74, No.7, NY, July 1986
8. Janet Efstathias, "Knowledge-based system for industrial control", Computer Aided Engineering Journal, Vol.4, No.1, UK, 1987
9. K. Selke, K.G. Swift, E.G. Taylor, Prof. A. Pugh, S.N. Davey and G.E. Deacon, "Knowledge-based robotic assembly: A step further towards flexibility", Computer Aided Engineering Journal, Vol.4, No.1, UK, 1987
10. ดร. วิลาศ วุรงค์, "Expert System", คอมพิวเตอร์วิจ, ฉบับที่ 28, 30, 31, 32, บริษัทแผนกรูฟจำกัด, กรุงเทพฯ, 2529